

taler om et samfund, som har brug for velkvalificeret arbejdskraft.

Jeg mener, at ministeren lader de unge i stikken ved at skubbe dem ud til at blive ufaglærte.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan oplyse spørgeren om, at jeg er et ganske almindeligt menneske, hvad uddannelsesvalg angår. Jeg anede ikke, hvad jeg ville. Jeg vaklede mellem dyrlæge, journalist og et eller andet med samfundet, og da jeg var så ubeslutsom, så endte jeg som scient.pol., og i øvrigt fandt jeg hurtigt ud af, at jeg skulle have været økonom i stedet for. Jeg blev matematiker, men har ærgret mig lige siden over, at jeg ikke blev sproglig.

Så jeg er et ganske almindeligt menneske, som udmærket kunne have fået nogle skub på det rigtige tidspunkt over i noget fornuftigt. Nu endte jeg så her, og sådan kan det jo gå.

Kirsten Brosbøl (S):

Man kan vel godt sige, at der er stor forskel på ministeren, der i sit uddannelsesforløb selv har truffet de valg, der er blevet truffet, og på de elever, der sidder på teknisk skole i dag og bliver bremset i at videreføre en uddannelse, som de er kvalificeret til. Der er ikke noget fagligt, der gør, at de ikke kan gennemføre den uddannelse. Det er simpelt hen, fordi der nu er en stopklods, der hedder, at hvis du ikke kan få en praktikplads, så må du finde noget andet.

Kan ministeren forstå, at det er utrolig frustrerende for de elever og ikke mindst, deler ministeren vores bekymring for den gruppe elever, som ikke kommer videre i en anden uddannelse? Er det så ikke at svigte uddannelsesgarantien for den gruppe?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nu er det jo sådan ude i samfundet, at man ikke altid kan få det job, man peger på, og sådan er det også i undervisningssektoren. I de videregående uddannelser er der jo som bekendt adgangsbegrænsning. Der er nogle, der ikke har tilstrækkelig mange point til, at de kan komme ind på jordemoderstudiet, på medieuddannelsen på Roskilde Universitetscenter eller på psykologistudiet på Københavns Universitet. Der er masser af unge, som må finde sig i det.

Det råd, man skal give dem, er: Bevar jeres oprindelige ønske, men lav noget fornuftigt, indtil I kan få det opfyldt, så opdager I måske, at det næstbedste eller tredjebedste slet ikke er så dårligt endda.

Kirsten Brosbøl (S):

Her taler vi jo netop ikke om nogle, som ikke er kvalificeret til at gå videre med deres uddannelse; de er kvalificeret. Det er en stopklods, der kommer ind udefra, som gør, at de ikke kan blive færdige med den uddannelse, de har valgt.

I øvrigt talte ministeren før om, at skolepraktikken var en blindgyde, men kan ministeren ikke bekræfte, at på de otte uddannelser, hvor man har skåret i skolepraktikken, har faktisk halvdelen af dem, som har gennemført skolepraktikken, fået arbejde bagefter? Er det ikke bedre, at halvdelen går ud og får et arbejde, end at ingen gør det? Er det ikke bedre, at folk gennemfører en uddannelse end slet ingen uddannelse får?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår ikke den sidste betragtning. Hvis man ikke kan få en praktikplads, og det er der jo mange der ikke kan, så er man jo velkommen til at blive ved med at forsøge. Der er ingen, der forhindrer, at man bliver ved og bliver ved og bliver ved. Der er jo ikke forbud mod det, der er jo ingen elever, som får et stempel: Du må ikke blive mekaniker. De har alle sammen lov til at prøve i årevis at forsøge at finde en plads.

Det er blot dette, at hvis de nu ikke kan finde en plads, skal vi så have dem på skole, hvor de cementerer deres egne forventninger til at få et ganske bestemt job, som det er vanskeligt at få, eller skal vi give dem et skub hen på et område, hvor der er mulighed for, at de kan få job?

Eigil Andersen (SF):

Ministeren har jo givet en meget levende beskrivelse af, hvordan ministeren vaklede i sit eget erhvervsvalg, men jeg forstod det sådan, at det var motivationen og interessen, som bestemte beslutningen til syvende og sidst, og det er jo gået rimelig godt alligevel. Man kunne måske sige, at sådan kunne det også tænkes, at det kunne gå for de unge mennesker, som står midt i en uddannelse nu.

Kl. 14.45

Ministeren lægger jo stor vægt på, at man skal lede de unge mennesker hen i områder, hvor der er beskæftigelse, og jeg vil derfor gerne spørge: Vil ministeren garantere et job til alle de unge, som så bliver tvunget til at gå over i nogle andre uddannelser, sådan at de har en sikkerhed for et arbejde og en indtægt bagefter? Hvis ministeren mener, at ministerens egne betragtninger er realistiske med hensyn til beskæftigelsesmu-